

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Setentiae LX spiritualis religiosis perutiles - Cod. Ettenheim-Münster 237

[S.l.], 1661

Meditationis de vocatione artique moda

[urn:nbn:de:bsz:31-127475](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-127475)

Meditationis de vocatione alig modg.

93

Oratio preparatoria, ut moris e.

In 1.º Præcludio percurrat breuiter suū e mūdo
discipū ad mōnium.

In 2.º vero grām petet, ut quā bene tūc fecerit, in-
telligere eō grās agere pro tā in signi beneficio,
possit.

In 3.º puncto; Considerabit nullā e rem in toto mū-
do, in qua laquei nō sint, te ferig id cōiūia vestes,
cibos, nuptias, nemora, lectas, cubilia, aulas, hono-
res, diuitias, emptiones, venditiones. P. Ingrig-
quid in mūdo e Concupiscentia carnis e, vel
Concupiscentia oculorū, aut Superbia vitæ, iuxta
doctrinā s. Joan. Et totg mūdg in maligno po-
sitis e, te tante eodem.

In 4.º puncto, Considerabit quo pacto laqueos
euaferit, admirando diuinū erga e amorē, quē
admodū propheta, qui dicebat, Anima mea licet
pafer eregra e de laqueo venantium. Laqueg cō-
tritus e. P. Expendendo quātā gratitudinē ex
animi alacritatē diuinā bonitatē debeat, a qua
sine suo merito in benedictionibg præuentg sit.

In 5.º puncto, reuocabit in memoriā proprietatē e

Utilitates Religionis à S. Bern. positas, q̄ sunt, ut
ambuletur caute, peccetur raris, refurgatur ve-
locius. &c. vide supra in priori tractatu fol.
280. ex seq.

In 4to. Quo pacto per suā vocationē ad Religionē
ista cōparavit, et si qua praeter ea divina bonitas
ipsi iam in Religionē cōmunicarit, inquirendū est
nō divitibz, nō nobilitibz, nō sapientibz potibz, quā sibi
iſta tribuerit, ut benevolentia divina in vocatio-
ne cognoscens magno affectu grās agat.

In 5to. puncto Expendit apud se quanta sit dig-
nitas Religioſae vite: 1. Ex figuris. 2. Ex auc-
tore. 3. Ex modo vivendi. 4. Ex gubernatione.

5. Ex Regula et Statutis. 6. Ex Suscipiētiū
multitudine. 7. Ex hominū mundanorū de illa
iudicio et cōmendatione. 8. Ex praemiorū propo-
sitorū multitudine et imenſitate. Videbit quā-
tū iā tempus in ista vita perseverarit, et cogita-
bit quibz beneficiis toto illo tēpore à divina volū-
tate cumulatus sit, et suū statū et vocationē ag-
noscens magno, uti prius, affectu grās agat.

In Colloquio alloquetur Chōm pro tanto benefi-
cio grās agens: alloquetur Beatis Virg. illiq̄ bene-
factū agnoscens: alloquetur ss. Angelos, S. Bene-

dictum

dictū illi, intercessionē pro sempiterna memoria
vocationis efflagitans. Hoc totā meditationē cō-
cludet Orat. Dnica, et Salutatione Angelica

94
Corollarium in medit. de vocatione

Vt de Dei vocatione nihil dubites, duo haec tibi
diligenter exploranda sunt, Intentio, et Affectus.

Intentio, ne vitæ genus quæras nisi qua decet
intentione, nimirū vt in eo sis gratior Deo, vti-
lior propina: Haec si quidē sunt duo Charitatis
præcepta ad quæ vitam vram dirigere iubemur.
Qui n. hoc sibi præfigunt vt ad honores ascendant,
vt opes congerant, vt delictis affluant, vt cōmodis
abundent, vt aliud deniq; obtineant, sibi, nō proximo
vel Deo, faciunt.

At quia nullg. E viuendi statq. Ecclesie autorita-
te approbat, in quo nō aliquo modo haec duo Char-
ritatis præcepta recte obseruentur, dū in Elec-
tione occuparis, nō statim illic subsiste, quom-
petq. fert animi, sed maturè considera, in quo
tandē vitæ genere affectus cōquiescat, et in quo
nens pacē ex statu inueniat. Sic n. ait pro-
pheta: Audiuā quid loquatur in me dñs, qui:
porro, vt tibi familiariter ac apertē dñs loquatur,
nulla ē cōmodior mediatrix Virgine matre maria,

q̄inuocata ad filiū adducat. Igr̄ Mariā adi, pul-
sa caeli portam, vitā p̄be purā; Eia Mater D̄i mei,
ego adoleſcens dubiū hāreo, n̄q̄ perdes, quā vitā
v̄uendi ſim ingreſſurū: Conſultatio h̄ec eſt plena
periculū et valde difficilis, ex qua ſalū mea p̄det,
aut interitū. Si à vero ſcopo Electionis aberro,
facile mihi erit in oīa uere flagitia, q̄a nul-
lū facit homo p̄ctm, quod nō faceret alter homo,
ſi deſt̄ p̄ctor, per quē factū eſt homo. Scopū atin-
gā, illud cōſequar, Dei gratia, ad quod me Deo cre-
auit atq̄ redēmit. Parentes humana prudē-
tia luadent forte, quod nō tā aīa mea ſaluti,
quā ſibi, amicis, familiae, ~~ſua~~ honori ſit; iu-
uentū ad noxiā libertatē aſpirat, ex caro ad
quietē; Mundū ſua offert ſed vana et mox pe-
ritura. Tu Mater diuini Conſiliarij, aeternēq̄
Sap̄ie, quaeso vitā p̄ſta purā, dato ana cōſilia,
et Filij tui, qui eſt Sap̄ia patris, Declara vo-
luntatē. Ceterū vt ego hanc vitā ſerūe perā,
tu vitā p̄ſta purā, vitā inquā genū, in quo
nō tā ceremoniarū, quā puritatis inſtituti
ratio habeatur. Si n. ad religioſū inſtitutum
vocat me Deo, tu mihi illū locū deſigna, in q̄
Religionis vota accuratē ſeruantur, in quo

95
Vigeat Angelica puritas, perfecta rerū abdicatio, plena Qui in obedientia voluntate resignatio, fraternā Charitas, sincerū cultū Dei, pax cōscia: a quo absint susurrū, rebellio, proprietat, cōmesatio, Vanitas; ne fugiens vitia mundi, in graviora labor discrimina. Vt n. vix ē sanctior sancto Religioso, ita vix quis piā iniquior malo Religioso.

Tū me ab huiusmodi vitia impura protege, sed ut totis viribq̄ secter perfectionē, Deūq̄ purissime colā, vitā quāso p̄cta purā, vitę genū incorruptū, iter quoq̄ p̄ra rutum.

Meditationes de Votis.

Diversę p̄nt de votis meditationes institui. Primū, vota simul oīa poterūt in vnā meditatione cōpingi, ita vt singula vota, singula cōstituant puncta, quod vartē quoq̄ fieri potest.

1°. Vcl n. possum cōsiderare pro primo puncto, quanta sit excellentia Paupertatis, quā magna illig necessitas, quā ingens Religioso ea ferendi incumbat obligatio, quā insignēs deniq̄ illi pariatur utilitates. Pro 2°. puncto eadē expendi poterunt de Castitate. Pro 3°. de Obedientia.

2°. Vcl possum de tribq̄ hīsce virtutibq̄, speciale primo meditationē instituire in per brate su Christi Dñi ex māgri nri, reuoluēdo vidit quā ille

174.
pauper, castus, et obediens si tempore fuerit. De
inde speciale quoque meditatione in persona Bea-
tissimæ Virg. Post hæc, aliâ similiter in psona
primi Inſtitutoris Ordinis nri S. P. Benedicti.

3. Vel deniq; possumus tres hæc personas in vna
ſimul meditatione coniungere et cogitare. 1.
Quâ Chr̄s Dñs n̄r castus, pauper et obediens in
ſi vita fuerit. 2. Quam in iſde Virtutib; g
beatiff. Virgo Maria excelluerit. 3. Quâ ce-
de virtutes in Religionis nre primo Inſtitutore
S. P. Benedicto cõſpicue extiterint.

Secunda.

Secundo poterunt vota ſingula per ſe in medi-
tatione aſſumi, et vna vel plures meditacões
primũ de paupertate, tum de Caſtitate, de-
mũ de obedientia formari. Poſſunt a. in ſin-
gulis hæc potiſſimum cõſiderari.

1. Quid exempli gratiã, ſit Paupertas, et in
quo cõſiſtat ee paupere.

2. Quã pulchra, excellens, utilis et necõria
ſit hæc virtus, expendendo ſpecialim in ſignes,
quar adfert, Utilitates.

3. Quam optere Virtus hæc placeat Deo, quãq;
hominẽ illi gratũ et acceptũ reddat.

4. Quibus exemplis ad hanc virtutē Chriſtū nobis præ- 96
terit, quibus etiā monitis et doctrinis ad eā nos
excitauerit.

5. Quā longē hactenſ a virtute hac abſue-
rim, de quo veniā à Deo precabor.

6. Quid mihi deinceps agendū ſit, ut hanc vir-
tutem aſequi valeam.

Tertia.

Tertio poterunt mente tractari omnia ex ſingu-
la verba in votorū ſeu profeſſionis formu-
la cōtenta, q̄ vt plurimū quinque hęc in ſe
cōplectitur, nimirū; Quis ſit qui Vouet.
quid Voueat. Cui Voueat. In cuius præſen-
tia Voueat. Et preces profeſſionē antecede-
tes et ſubſequentes.

1. Qui Vouet. Ego N. creatura viliffima
et prorsus indigna, q̄ cōpareā in cōſpectu diu-
ine præſentia: licet cō ſiſus de infinita dei cle-
mentia et bonitate, ac deſiderio eidē ſerui-
endū, gratūq; obſequiū præſtandi impuſſus, ac
cedere præſumpſerim.

2. Quid Voueat. Voueo q̄. ſtabilitatē, idē,
in finē vſq; perſeuerare, viuere ac mori in
hęc vocatione, ad quā tibi me immeritū ſola tua

benignitate placuit vocare. 2. Conversionem
morum meorum; id est aliquid quod ante fui, cogitationes,
affectiones, verba et actiones pristinas, ut iam vi-
tam meam reformare, et malos mores in melius de-
inceps commutare. 3. Obedientiam. 4. Pauper-
tatem. 5. Castitatem. Quae duo postrema sub obe-
dientia voto comprehenduntur. 6. Regularum et
Constitutionum, et Ordinis mei observantiam. Cuius
facina est quod proficitur, pro quod adiciet, clausura
O quam magna et eximiae sunt haec promissiones,
quantum meritorum ei cavula parient qui eas rite
servauerit.

3. Qui voueat Deo. Si a. ei qui Regi aut Princi-
pi terreno, promissione aliqua se obligavit, maxi-
mopere cauendum est, ne fides ei quae ut promissis
desideretur; multo magis ei quod Deo omnipotenti
se voto obtrinxit, providendum erit, ne fide sua de-
serat, et promissorum exolutione, illigine se iram co-
citet.

2. In cuius praesentia voueat? Omni ceteri civium Be-
atissima videlicet Mariae Virg. Dei Genitricis, An-
gelorum, et Sanctorum omnium, Sanctissimi quoque Benedicti
primis Ordinis nostri Institutoris, aliorumque Sanctorum
eiusdem Ordinis nostri specialium patronorum, qui no-
minatim recensendi sunt, de his Superioris mei,
et omnium circumstantium.

5.º In precibꝫ tū ipsius qui profitetur tū sacer-
dotis qui professionē recipit, et aliorū a hīstōriam
ip̄e orationes sunt cōsiderandæ.

Meditatio.

De Superioris vite malis habitibꝫ examinādis.

Jun. Præluū: Cogitabo me illū hōm̄ eē, qui
audito, Redde rationē villicationis Et: mox
sollicito aīo dicat, Quid faciā, quia Dñs meus au-
fert à me villicationē.

2.º Id petā quod m̄cē sic opus ē, int̄imā nimi-
rū detestationē ac cognitionē miseriatū aīe
meæ.

Punct. j. Recogitabo in amaritudine aīe
meæ omnes annos meos, atqꝫ ad aliquot capi-
ta reuocabo oēs aīe meæ infirmitates, prauas
inclinationes, ac superioris vite imperfec-
tiones in diuino seruitio cōmītras. Ad hoc in-
uabit diligenter perpendere nostras passiones
quas habemꝫ variāqꝫ manera debita nāe. V.
j. Sim Benedicting, Monachꝫ sacerdotꝫ in hoc
vel illo officio cōstitutꝫ.

Punct. ii. Quorū intīmē cās tanti mei tepo-
ris atqꝫ negligentie in diuino officio, accēsa-
tiones itē internas et externas, per quas tepuit
ille meg feruor, quādo primū cepit in me sp̄s

te perscere, inuenies sic ex negligētia in oratione,
Confessione, Examine, Cognitione sui, Sacrificio
misse; ex consuetudine cō secularibz; ex nimia
quādam nri confidentia, paulatim lapsos nos ee in-
summas miseras.

Punct: 3. Cum magna spe et fiducia in
Chrī passionē et mērita d futura emendāis
inuestigabo quæ sint vera et efficiēcia remedia,
vt posthac nō solum vitā melliorē ducā, sed et
prieterita dāna resarciā, agnoscā me eē ve-
lut parietā valde vitiatū ex aliqua pluuia
et aqua penetrante, quæ iterū nouis et inte-
gris lapidibz locatis instaurandus sit.

Hic ego oēm occasione externā mei teporis,
spiritualis corruptionis oīo vitabz, remotaq; pri-
stina mala consuetudine, nouū alacriter et cō-
stanter induā spm. Quæ autē neglectis grāis,
meditāis, Examinis, cognitionis sui malos
habitu genuit: ita eorū usus bona quæq; redacet.

Colloquū erit ad B. Virg. vt me suo filio cō-
ciliet, ac pro me vitā nouā propositū offerat.
Ego verō statim oīo posthac efficaciter ita age-
re, ac si nunc primū religionē ingrederer, ac
sacruū habitū assumerem. Rogabo filiū vt
hoc ipsū ab æterno mihi patre impetret. 3. Ro-
go patrē, vt huic petitioni more gerere dignē-

illicetbris cōtemptis, pauperē Chr̄m per arctam
salutis viā cōstantes secuti sunt. Exiqui temporis
quod hic vivitur, molestia, alternis gaudijs, quæ
oculus vidit, nec auris audiuit & felici simi per-
fruuntur. Et te quidē iubilio ss. isthac ex̄citatio-
cupere eis cōiungi ex cōgaudere, sed repulsa patj,
tūq; dici, Fili recepiſti bona in vita tua, nō p̄tes
hic gaudere. Q: An nescis, quia anicētia mū-
di huius inimica ē Deo? Nemo coronabitur nisi sub
Chr̄o duce legitime certaverit et p̄ta sua cū
oib; cōcupiscentijs mortificarit.

3^a punct. Considera laqueos et pericula, occa-
siones præteritas, presentes, propinquas, quib; a
Chr̄o homo vita imprudens, fragilis et dōmne
malis proclivis facile abstrahitur, et in vitio-
rū om̄, æternæq; dānationis barathrū præcipi-
tatur frustra tandē de pœnia agenda præsumens,
tempus græ ei dicē salutis interim negligens, qui-
cūq; n. voluerit et amicos huius mundi, imi-
cus Dei erit. modicū item fermētū totā mas-
sam corrūpit. Gal. 5.

4^a. Cogita quib; et quot modis quicq; obligatus
sit Deū amare, et vti se v̄tuti tradere; Et, quod
Deus sit oī honore digniſsimus, si n. Regē honoramus,
propter solā dignitate, cur nō et; honore Deo ex-
hibemus, qui ē oī regnator. Ipse ē qui trib; dīgi-

99
tis tenet orbis rotunditate, cœas disponit, ce-
las mouet. Ipse est qui mutat tempora, alterat ele-
menta, diuidit aquas, producit Ventos, gene-
rat cœas, dat influentias plantis, extantquã Creator
ex ignis vltis alit et sustentat oēs creaturas.

5.us Homo est debitor oīs illi, a quo accipit, homo
a. oĩa accipit a deo, Ergo nisi fur et ingratus haberi
velit, debet oĩa impendere in obsequiũ sui Creatoris.
Nonne ipse est pater tuus? hæcine reddis popu-
le fulte ex insipiens? Oĩa clamant se in tu-
um facta nisi feruũ, vt nõ tã prote, quã alij ex
tuo deo seruas. Cœli dicit, Ego firmamenti lu-
ce tibi præbeo. Aer, vt respiret ad sum, te recreo,
habeo in me varia animã genera, q te variè ob-
lectant. Aqua dicit, Ego pisces alio, hortor et
agros lactifico. Terra, ego te pendile pondũ
sustines, ego quasi mater in vltis te porto,
nec in vita, nec in morte te relinquens, ego
tibi de neciis prouideo. Mundũ clamant,
aspice quantum te diligat, qui me amore tu cre-
auit. Singula creature te tribũ verbis appel-
labunt. Accipe; Beneficia nra a Creatori
tuo tibi collata. Redde; Grãs eidẽ pro eis
de collatis. Cave; Cui reddas, ob ingra-
titudinẽ supplicium. Adhac deo seruat te, alit et innumera benefi-

cia tibi cōfert, nec cessat. Ipse te redemit, ipse vi-
nificat, ipse se tibi dedit totū nā nascens dedit
sociū, se se tibi, Conuestens in edulū, De moriens
in pretiū, se regnans dat in præmiū, ex glo-
riam.

Colloquio inuocabitur Chrī auxiliū atq; cōsiliū,
vbi statues veterib; abiectis nouas actio nes, Vir-
tutes et mores accepturū, quo Deo placeas.

Quid agendum post professione

Facta professione caueat ne unquā ex aīo ip-
sius effluat memoria, primū beneficij, quo a
Deo affectū ē, dū ad talem statū vocatū fuit, de-
inde Votorū, quib; Deo se obstrinxit, simulq; dili-
genter ea sēpe cōsiderabit, quanto perē obliga-
tū sit, ut dignē in hac vocatione ambulet, cum
respectu beneficij accepti, tum respectu vtorū
editorū.

Legimus in vitis SS. Patrū, Abbate Saphnutium
singularis sanctimonie virū, tria hęc memori sē-
per mente circūferre, et identidē voluere atq; re-
uoluere cōsueuisse. Dicit videlicet, quo sacru Baptis-
ma susceptū fuit, et Christianis legib; imbutū fuisset,
Cū antea Ethnicū fuerat. Dicit, quo Religionī
monasticę nomen dedit, in eaq; vota stēni-
ter edidisset: Verba deniq; sēmi iudicis, quib; in

100
nouissimo iudicij die malos omnes percellet, quod
dicit: Ite maledicti in igne aeternu, qui patati
e Diabolo, et Angelis eius.

¶ Omni die, aut frequenter in septimana, id
sub fine meditationis, aut post Comunionem seu
Celebrationem vota sua renouet.

Vertente quoque anno die suae professionis singu-
lari cum celebritate, et votorum specialiori reno-
uatione peragat, tum ut memoria sibi reficet
votorum quae Deo vouit, et obligationis qua ei ob-
frictus est; tum ut in uocatione sua magis ac
magis conformetur, atque in deuotione et virtutibus
crescat. De hac renouatione vide supra fol.
127. et infra fol. 188.

Obseruet denique monitum Agathonis Abbatis, qui vit. ss. Pa
eam ab adulescentia quodam monastica vitam lib. 5. c. 198
plecti cupiente interrogaretur, quomodo sibi in mo- Bonifac
nasterio conuersandus esset, ut bonus Religiosus di- Tract. de
ci mereretur, respondit: Vade, et qualis eo die profectu R
tuaris quo religionem primum ingressus es, seper lig. c. 1.
recordare, simulque enitere, ut in eodem statu per-
maneas. Quod perinde est, ac si dixisset: Om- #
ni tempore, mentis tuae oculis primum seruet
suma illa ad demissionem, quam primo conuersionis
die offenderis, ex caue ne ab illa vel latum
Viquam recedas, et sanctam in Religionem vitam

traduces.

Religiosus Confessione generalē facturus, super quibz punctis se debeat examinare.

1.º Examinabit se 1.º super votis Paupertate, Castitate et Obedientia; an nimis non ea pro viribus oī tempore implere studuerit.

2.º Super Regularitū suū Ordinis obseruatione, tum earū quæ oībz cōmunes, tū qua suo officio aut officijs a se hactenq administratis propriæ sunt.

3.º Super cunctis totiq diei actionibz, quas vltimum a matutina surrectione, v. g. ad lecti introitū indier facere cōsuevit: Super alijs quoq, quas semel in hebdomata, aut sepius aut varijs, agere solitq fuit.

4.º Quomodo erga deū, erga Superiores, erga proximōs cum religiosōs, tum seculares, erga semetipsū detiq, id ē animā et corpus suū se gesserit, et an vnicuiq, quod suū est, tribuerit.

5.º Præcipua quæq, ex mixtā conscientiam grauatiq in principio Confessionis exponet. Tentatōes quoq, grauiores, si quas habuit, nō reticebit. De tota verō hac cōfiteñdij ratione vt melius instruat, P. Cōfiteñi Institut. præleget, vbi

nōnulla, q̄ ei magno adiumento eē poterūt, re- 107
periet.

De emendandis per singulos menses
conuersionis nr̄ae defectibz.

Ad spirituālē vitā prouehendā, et virtutes au-
gerdas vtilissimū est, si singulis mensibz die vñ
eligas, in quo ab externis occupationibz sequestra-
tis, tibi vaces, et mores atq; actz tuos solenter inspi-
cias.

Hoc ergo die deuotig et prolixius orabis, attentig
et quietig psalmos recitabis, plz temporis librorū
spiritualium lectioni tribues. Precipue tñ in
hoc incūbes, vt sis cenbr tui et seuerig iudex ac-
tuū tuorum. Vide vtr q̄ supra te sunt, an pure
et seruentor Deū colas, Sanctos venereris, et ca-
lestia suspires.

Vide quae infra te sunt, an corpus domes, sensz
cōpimas, affectzq; cōhibeas.

Vide q̄ circa te sunt, an superflua refeces, nec vīa
moderate accipias, et Fratribz exemplo praeuce-
as.

Vide tandem q̄ intra te sunt, an purig cogites,
Virtutes augeas, et tranquillig viuas.

Hoc sit studiū huius diei, vt imperfecta emen-
dentur, perfecta excolantur, et conatz tui ad
sublimiores virtutum actz exortentur.

Ecl. j.

Te Sole eē cōsidera, de quo dicitur, Oritur sol, et occidit,
et ad locū suū reuertitur: in mysticis ergo sol est spiritu-
alis nunquā Zodiacū, id ē, in situū tuū dēcas; et
per illū dīcurrēs omnes vitæ exemplo illuminare
contendas. Jam per oratōis exercitia te supra res
corruptioni obnoxias offer; jam per honestas actio-
nes te proximis subijce; sed postquā ad tēpus labo-
raueris, ad locū tuū, id ē ad quietē propriā insec-
tionis et emendationis reuertere; Dic aīa tua;

pral. ut.

Conuertere aīa mea in requiem tuā, quā dñs benefecit tibi. Postquā tibi dñs benefecit, dū te ad
benē agendū impulit, et ad rectē operandū ad-
iunxit, cōuertate ad te ipsā, ingrediere ad intima
tua, et ibi robur ad peccāta seruandū in bonis operi-
bus impetrabis, et requiem à laboribus et tra-
quillitatē inuenies. Non sicut corpus cōstatio-
ne à labore reficitur; ita animus vacatione et
fuga ab occupationibus reboratur.

Hunc vacationis diē quidā facilius, quidā diffi-
cilius assumunt. Cui n. nec officiis temporalibus,
nec animarū ministerijs distinguuntur; facile po-
terunt ex cōsensu Superioris unū diē sibi suffi-
curari, et ad propriū ordinare profecturū
Cui verō operarū Evangelij sunt, aut domo
obsequijs adiecti, nō itā facile possunt se à

labo

102
labore subtrahere, et per totū diem ad interiora cō-
uertere, cū eorū occupatio nō à sua voluntate sed ab
aliorū necessitate dependeat. Hi ergo poterunt
die cōsūlarare et prouidere magis in mēse à ni-
niferis et occupationibꝫ vacuum, in aliquas ho-
ras quietiores deligere, quas in hoc sanctū ex-
ercitium propriæ emendationis curandæ ex cap-
tandæ spiritualis quietis impendant. Sed si
nec per aliquot horas sibi vacare sinantur, nō ob
id noxiō mœrore trīstentur, imō tanta cura sui
ipsorū in medijs occupationibꝫ viuant, vt hac spiri-
tuali quiete per mensem quærenda nō indigeant.

De die vocationis nr̄e singulis annis
celebrando.

Mos fuit apud antiquos, natales dies suos nō sine
letitia notis, et sine celebritate transigere, cui rei
testis ē sacrorū librorū hīstoria, vt videre ē, Gen. 40.
de Pharaōne. 2. Machab. 6. 7. de Antiocho. Marc.
6. de Herode: Hi natalitia celebrarūt, quibꝫ nū-
do nati sunt, et ad miserias, et ad mortē ex
vulua matris educti, ideoq; natalē suū aliorū tri-
bulationibꝫ imbuerunt, et funesta morte fadarūt.
At Ecclia sacra, alia natalitia feliciora cele-
brat, eorū selecti simorū virorū, qui pie sanctiq;

viuenter, dū ex hac mortali vita decedat, deo cele-
lestibz exoriuntur. Quoniam natiuitas q̄ ad veram
et immortale vitā ē, nō a nobis vitā aut bonatē po-
ralia adimit, sed bona spiritualia et celester
thesauros illorū, qui deo nascuntur, impetratione re-
stituit.

Inter hos duos natales, illi s̄t, quo hōes seculo et
morti nascuntur, et illi, quo d̄cti beatis spiritibz
aggregantur. Vocatio religiosa media est, quā
relicto seculo deo nascimur, nō ut eo statim perfru-
amur, sed ut illi famulemur, sanctiq; viliamur,
et post sanctā vitā ipsū possidere, cogi perfici pos-
simus. Hec natiuitas nobis etiā ē nō sine ingentile-
titia et exultatione celebranda, quā nō ad eā
lucē editi sumus, q̄ nobis ē miscisq; cois, sed ad eā
lucē sancta et immaculata vite procreati, quā
deo nunc viuere perfecte incipiamus, ut post huius
mortalitatis cursum perpetuū cū illo regnemus.

Quomodo annū dies vocationis et Conuer-
sionis celebrāndus.

Diem vocationis tuā sic festū perages.

In vigilia illiq; diei te ieiunio et abstinentia ali-
qua, et corporis maceratione, et publica aliqua
humilitatis et mortificationis ostensione dis-
pones.

710

103
Pro a. die cū primū surrexeris, tempus meditār
in cōsideratione huij tantī beneficij, ex in feruē-
tissima grārum actione, atq; in laudib; diuinis
in sonēs. Nolo ut in hac meditatione afficias re-
ligiosū ingressū ut obsequiū Deo factū; sed ut ingēs
beneficiū, sicut reuera ē, de benignissimi Dñi ma-
nu susceptū. Reliquisti modica, suscepisti mpa,
pro vno parente, multos patres, et pro paucis pro-
pinguis, fratres plurimos inuenisti, delicias exigu-
as ex vmbatilib; pro ineffabilib; ex stabilib; et do-
luntatē tuā pro postēra, pro Dei voluntate rectis-
sima cōmutasti. A tumultu ad serenitatē, a del-
lo ad pacē, ad Aegyptō ad paradisu trāstulges,
et a duris operib; luti ex lateris, ad statū flij, ad
occupationēs honorificentissimas, et ad diuinam
familiaritatē euocatq;.

Hec et similia alta mente voluens, ad laudem Dñi
liberatoris tui assidue canendas te tota deuotio-
ne cōuerte; Dig; illi; Laudabo nomē tuū assiduē, et
collaudabo illud in cōfessione, quā ex-
audita ē Oratio mea: Quia liberauisti me de per-
ditione, et eripuisti me de tempore iniquo. Prop-
terea cōfitebor, et laudem dicā tibi, et benedicā
nomini tuo.

Cōfessione praemissa, in qua te de ingratitude
erga tui beneficiū, et de arinis tepide in religio-
ne imperis accusas, ad grās agendas miserecelle-

Eccl. 5

brabis, aut si sacerdos nō es, sacru Eucharistia Sa-
 cramentū accipies. Et id quidē eo affectu, ut qui nihil
 propriū habes, quod Dnō pro ingenti dono vocationis
 offeras, ei filium suū unigenitū, per donationē Patris
 eterni tui thesaurū factū, quasi in cōpensationē
 tribuas, postulabisq; ut qui capit in te opus sancti-
 tatis, ipse perficiat, perseverantiā in arrepto sa-
 tu cōcedat, et in oī virtute, et praesertim in sua
 familiaritate promoueat. Et quia pusillus es
 penitus insufficientis ad reddendas pro tanto benefi-
 cio debitas grās, orabis B. Virginem, SS. P. Bene-
 dictū, Maurū, Elacitum ac socios eiq; omnesq;
 SS. Patronos tuos et advocatos, cū oīq; sanctis
 Ordinis tui, ut pro te Deū laudent, et se pro be-
 neficio in te collato gratos exhibeant. Fratres et
 tuos rogabis, ut eo die in gratiarū actionē pro te
 missas celebrent, et si dies festus fuerit, ad cōmū-
 nionē sacrā accedant, et orationib; se tibi in
 affectu gratitudinis comites praebant.

Hae sunt sancta et pura, ac Deo grata cōiunia
 hi ludi et chorea immaculate, q; hoc vocationis
 die instituendae sunt.

Et festiva a colloquia nō desint, nō si discipuli-
 na religiosa minime prohibente loquentū sit, ea
 verba in hoc die natalis tui cū fratrib; necess, quae
 gratitudinē sonet, q; te tuae vocationis, et stat; amatore

stren

104
offendunt, et q̄ diuinā misericordiā in te colla-
tam gradicent. Crede mihi frater, quia hoc pusil-
la nō sunt, nec ab his, qui aliquid se lesse putant,
despicienda. Dns n. qui pro omni beneficio grās
petit, pro hoc ingenti beneficio, seu beneficiū
cumulo, maiores grās requirit. Vide, an te pra-
tū aīm habeas. Si hunc diē celeberrimū atq̄ fac-
tissimū, in quo à saeculo eductus es, perinde atq̄
alios in vanitatibz perdas, et nulla memoria
tanti beneficij facta transire permittas. Si a-
nō habes opera, q̄ rependas, quia tepidus es et im-
perfectus, saltē affectū gratitudinis et laudes, et
tor simplex ac humile parua cū reuerētia audi-
ens offerre nō cesses. Illud sufficiat, ut gratū
habearis, et faciet ut noua beneficia merca-
ris accipere.

De vita spiritualis actibz in nouā his.

Si lapis violenter sursum proiectus feratur magna
celeritate descendere incipit, et postquā parū re-
misso impetu suo pondere grauatur laesit, hanc viā
per petram corruptā in hoc malū certē viam in-
currit, quod deorsum ire, et ad vilia et adie-
ta saeculi huius descendere, quasi natale illi ē;
sursum vero ferri, et ad spiritualia et celestia
anhelare violentum: hinc fit, ut homo, cui appetitū
dominatur, virtutē in ipsam horreat, et in

Vitia ac peccata veluti in alimenta suavia prosper-
deat. Inclinat ergo ei propensior ad mala, quo ne-
quior est, eo vehementius et effrenatius in malum ten-
dit, et ex parte appetitus auctus a vero bono quo di-
tius in illud fertur, eo tardius et tepidius in se sen-
tit. Quid itaque faciendum ut semper proficiat Re-
ligiosus, neque lentis passibus in perfectione eat?

Vita quae in hac mortali vita esse habent, aliquando
innouantur, ne pereant, et quae non innouantur
quantumuis diuturna sint, tandem intereunt. Reg-
na innouantur, et ideo Samuël ad populum ait; Ve-

1. Reg. 11.

nite, et eam in Balaam, et in nouem ibi regnum.

3. Esdras 5.
44.

Civitates reaedificantur, quare Ionathas habita-
turg in Ierusalē, cepit edificare et innouare civi-
tatem. Tempia instaurantur, nam et Ierusalē
post captiuitatem venerunt innouare et suscita-
re templum in loco suo. Amicitia reficiuntur,

1. Macha.
12.

Unde et Ionathas misit viros Romam, futuere
et renouare cum eis amicitiam. Imo et ipsa homo
post peccatum est paradiso eiectus, ne se ligni reno-
uans, etiam quoad corpus in perpetuum viveret.

Gen. 3.

Qui ergo vult perfecti vivere, ad correctionem
peccatorum seipsum renouet. Innouet regnum suum, quo su-
per eum suum est affectus eius regnat. Reaedificat ci-
uitatem anime suae, et quod ex virtutibus lapsum est
per incuriam, erigat. Instaurat templum spiritus sui,

in quo habitat deus, et sanctorum desideriorum accessione extruat. Amicitia ad deum aliquantulum respectam actibus orationis accendat, mittat per imitationem Christi in animam suam ad lignum vite, ut postmodum feliciter, et nunc in hac vita viuat ut Religiosus decet, et contractas ex humana conversatione imperfectiones relinquat.

Quando, et quomodo renouatio fieri debeat.

Imne tempus huius vite, tempus inuocationis est, quod ad hoc nobis concessum est. Et in vetustate hominis terreni de se magis, et nouum hominem Christum sequentes in nouitate vite ambulemus. Sed quia hoc loco de speciali quadam inuocatione loquimur, qua aliquantulum tepes facti ad pristinum feruorem redimus, ea frequenter a sumenda est, quae frequenter cadit, et non multum diebus in deo rursus perfectionis in te persequimur. Thomas a Campis circa praecipua sanctorum festa huic inuocationi in spiritu dicitur praecipit. Circa principalia festa, inquit, uandanda sunt bona exercitia, et sanctorum suffragia, feruentius imploranda. De festo in festum proponere debemus, quasi tunc de saeculo migraturi simus, et ad eternum festum peruenaturi. Si non per singulos annos saepius indumenta corporis mutas, et ea pro temporis necessitate inuolari vis, cur non etiam uehementer a te regarces, et in melius inuolata mutabis?

Quando

lib. i. de i. tat. c. iij

ris, si in bonis propositis minꝰ cōstans, de hoc vehemēter erubescer. Si n̄. Quā ab his quæ cū dēo sūo pepigerat, recedere noluit, quomodo tu pacta, quæ pro salute tua fecisti, rempere audebis? Si Herodes quæ in suā promiserat pernitiē servavit, ex tu a desideribꝰ, q̄ æternæ vitæ gratiā pepigeristi, proficiēs?

Post hæc, ac si tunc primū volis te obstringi, aut proposita fecisses, eadēinceps sic fideliter, cum staret, ex feruide servare cōstitues. Vide quanto feruore, quanta deuotione iter vitæ spiritalis cepisti, et nunc huiꝰ innovationis tuæ tēpore te ipsum vincere cura, et maiori sollicitudine, ac vigilia proficere.

His actis aliquo solempni die, qui in illud tempꝰ incidat, ac si tunc professionē religionis fecisset, eā apud Deū, quē præsentē cōsideras, etiā vocaliter repetes, quæ statuisse vitare ac facere, iterū statues, et quasi de nouo te ad perpetuū obsequium Dñi cōsecrabis.

Eo die imensas grā r̄ illi ager, quod te ad vitā religioſā vocauit, quod te sibi votis religionis ac professionē ligauit, quot tot annis tuā ingrati tudine negligentiaꝰ, sustinuit. Ora eū, vt amplius te expectet, vt grām ad incipiendū, et sancte cōuersatū tribuat, et vt cæpta perficiat.

Hanc renouationis formulā ad præxim redactam, et igitur in aspirationibꝰ ac feruentissimis pre-

cationibz disposita in 2° Exercitio, quod vocatur, Spi-
ritualis desponsationis, ad in 3° quod vocatur, pro-
fessionis anime erga Deū, B. Gertrudis inuenies.

Octo virtutes Iuuentuti religioſe
semper obseruanda.

Sancta verecundia in cunctis rebz ac actibz.

Tarditas loquendi.

Præſtitudo obediendi.

Frequentia orait.

Fuga otij et dissolutionis.

Pura et frequens Confessio.

Alacritas et præſtitudo ſeruiendi ac ſubue-

Infructuosi cōſortij fuga. niendi.

Indicia boni Religioſi.

Modestia oculorū { In templo librū iugiter inſpicere.
In menſa ſeipſū, nō alios obſeruare.
In cōuerſatione cū alijs, ſcalor in terrā
denittere.

modestia verborū { Aliorū nō recenſendo. + defecto.
Deſpiritualibz libenter loquendo.
Vanis colloquijs nō vacando.

moder